

[...]

**30.267/II/PN**

[...]

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 25 maart 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht tegen het Bestuur Uitrusting en Vervoer van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering omwille van het feit dat het “Principieel Akkoord tussen het Vlaamse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ter regeling van de samenwerking inzake gemeenschappelijke mobiliteitsproblemen” in binnendienst enkel in het Nederlands mag afgehandeld worden, terwijl het akkoord in beide talen werd opgemaakt en vermeldt dat beide teksten dezelfde rechtskracht hebben.

\*

\* \*

De behandeling in binnendienst in de administratie van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering wordt geregeld door artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen dat verwijst naar artikel 39 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Artikel 39 SWT verwijst op zijn beurt naar artikel 17 § 1 SWT, met de toevoeging dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3° van artikel 17 § 1 SWT.

Voor de behandeling in binnendienst zijn derhalve volgende regels van toepassing.

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;
- 4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de taal van de taalrol van de behandelende ambtenaar;

6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de taal van de taalrol van de behandelende ambtenaar;

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

1° een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van de taalrol van de ambtenaar;

2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;

3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van de taalrol van de behandelende ambtenaar.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 1963 (gecoördineerd bij KB van 18 juli 1966) blijkt dat een zaak gelokaliseerd is, wanneer zij haar oorsprong heeft in een van de taalgebieden, lokaliseerbaar wanneer theoretisch aanvaard wordt dat de voorwaarden verenigd zijn om ze in een bepaalde streek te lokaliseren (gedr. St., Kamer, 331 (1961-62), nr. 27).

De noties gelokaliseerd en lokaliseerbaar zijn ook van het allergrootste belang bij het vaststellen van taalkaders. Immers, ze bepalen of een zaak tot het ene of het andere werkvolume moet worden gerekend.

In haar vaste rechtspraak m.b.t. taalkaderdossiers heeft de VCT meermaals geoordeeld dat beleidsvoorbereidend werk, zoals het maken van algemene regelgeving of het doen van studies m.b.t. een bepaald beleidsaspect, te beschouwen zijn als studie- en conceptietaken. Beleidsvoorbereidend werk, voorbereiding van algemene regelgeving in het bijzonder, kan derhalve niet beschouwd worden als gelokaliseerd of lokaliseerbaar.

De noties gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn eerder aan te wenden wanneer het gaat om concrete dossiers betreffende vb. personen of goederen (vb. een zaak is te lokaliseren daar waar de aanvraag is ingediend, daar waar het onroerend goed ligt, daar waar iets of iemand is ingeschreven, enz...).

Samenwerkingsakkoorden worden in de rechtsliteratuur als internrechtelijke verdragen omschreven (R. Moerenhout & J. Smets, De samenwerking tussen de federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, Kluwer, p. 146). *In casu* betreft het een princiep akkoord dat betrekking heeft op vormen van samenwerking op het vlak van mobiliteit.

De VCT is van oordeel dat de behandeling van het akkoord door de administratie van het Bestuur Uitrusting en Vervoer te beschouwen is als beleidsvoorbereidend werk betreffende

een algemene aangelegenheid van regelgeving, en als dusdanig een niet gelokaliseerde of lokaliseerbare zaak betreft.

Derhalve is de taalrol van de behandelende ambtenaar determinerend voor het behandelen van het dossier in kwestie (art. 17 § 1, B, 3° SWT).

De VCT is derhalve van oordeel dat de klacht ontvankelijk doch ongegrond is.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]